



نوش دارو؛ برای شرایط رو به موت خانه کارگر



صادق کار

محبوب که ۴۰ سال است نقش دبیرکلی خانه کارگر را به عهده دارد در بخش دیگری از سخنرانی خود گفته است: "تشکیلات، از لحاظ حرکتی و نیروی انسانی، باید بازسازی شود. ما در این جا سود و منفعت شخصی ای نمی بریم. خانه کارگر ملک شخصی کسی نیست و باید به نفع کارگران وجود داشته باشد و عمل کند. دخالت های ما هم در هیئت های اجرایی خانه های کارگر هم، سال هاست اسمی و سمبلیک است و جنبه مداخله جویانه تعیین کننده ندارد، ترتیبات در

این خبرگزاری از قول محبوب نوشت: "در سال جدید، جذب مجدد و بازسازی تشکیلات از طریق عضوگیری مجدد اعضای پیشین در دستور کار خواهد بود. جذب نیرو و عضوگیری جدید ما باید بسیار بیشتر از پیش شود. دبیران اجرائی و مسئولان خانه کارگر باید همت کنند و بروند افراد جدید و سابق را برای عضویت بیابند نه این که در دفتر بنشینند و منتظر مراجعه افراد برای عضویت شوند. هم چنین باید پیگیری کرد و دید چرا بعضی از اعضای پیشین برای تمدید عضویت نیامده اند؟ اکنون در چه وضعیتی هستند؟ شرایط شان به چه صورت است؟

علیرضا محبوب دبیرکل "خانه کارگر" در هفته گذشته در بخشی از گزارشی که خبرگزاری "ایلنا" به نقل از سخنرانی وی در نخستین نشست سالانه خانه کارگر که در ۲۲ فروردین ۹۷ منتشر کرد، به روی گردانی اعضای پیشین این تشکل، فرمایشی ضد کارگری از این تشکل و ناکامی در جلب اعضاء جدید اذعان نموده و خواهان بررسی علل آن و مراجعه به اعضای پیشین که حاضر به تمدید عضویت شان در خانه کارگر نیستند شده است. محبوب در قسمت دیگری از این مصاحبه برای کناره گیری از دبیرکلی خانه کارگر و سپردن مسئولیت به دیگران سخن گفته.



بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۲۷ فروردین ۱۳۹۶ / ۱۶ آوریل ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۳۲

کشان را مطرح و تشکل های سرسپرده به قدرت را رسوا کنند. با این همه امسال نیز کارگران و تشکل های مستقل کارگری به رغم همه موانع برای برگزاری مراسم اول ماه مه روز همبستگی کارگران جهان و طرح مطالبات واقعی شان از هیچ کوششی دریغ نخواهند کرد! کارگران و زحمت کشان آگاه تر از آنند که نتوانند فرق میان تشکل های وابسته به حکومت و رهبران مزدورشان، را که در خدمت حکومت و سرمایه داران هستند، با تشکل های مستقل سندیکایی که تاوان سنگینی به خاطر استقلال و وفاداریشان به حق و حقوق کارگران پرداخت کرده و می کنند تشخیص ندهند. حتی تعداد زیادی از اعضای شوراهای اسلامی نیز این تفاوت ها را درک می کنند و جانب کارگران را می گیرند و به همین خاطر هم مانند رهبران سندیکایی مستقل به زندان و اخراج محکوم می شوند! و همین مسئله است که امثال صادقی ها را که دغدغه شان دفاع از حکومت و سرمایه داران و فریب کارگران است مشوش و نگران می کنند و از ترس کارگران به امامان جمعه و نیروهای امنیتی پناه می برند. با این همه دوران این فریب کاری ها به سر رسیده، نه رهنمودهای محبوب و نه حسن صادقی هیچ کدام شان نمی تواند از اضمحلال خانه کارگر حکومتی جلوگیری کنند. خواست تشکل مستقل به یک خواست توده ای سراسری تبدیل شده و مبارزه آگاهانه برای آن رو به گسترش است. پیداست که در چنین اوضاع احوالی تلاش های تفرقه افکنانه امثال صادقی ها ره بجایی نخواهد برد. به پیش برای برگزاری هرچه با شکوه تر روز جهانی کارگر و تبدیل این روز به برآمد همه نیروهای ترقی خواه و گروه های اجتماعی حق طلب!

عبارتی برگزاری مراسم روز کارگر بدون حضور کارگران شده بود!

او نمی خواهد بپذیرد که وضعیت فلاکت بار کنونی این تشکل نتیجه همین رویکرد ضد کارگری خائنانه و شکست خورده است! برای حسن صادقی و دیگر رهبران حکومت برگزیده خانه کارگر هم چنان مبارزه با تشکل های مستقل و مطالبات بر حق کارگران و همکاری با سیرکوب گران و استثمارگران حکومتی در اولویت قرار دارد. برگزاری مراسم دولتی اول ماه مه در مکان های سر بسته البته تازگی ندارد. تصمیم به بردن مراسم روز کارگر زیر مکان های سر بسته و در محاصره نیروهای امنیتی سال ها پیش و پس از آن گرفته شد که کنترل تظاهرات فرمایشی که توسط خانه کارگر همه ساله برگزار می شد از دست سازمان دهندگان آن خارج شد و به دست کارگرانی که دل خوشی از خانه کارگر و روی کردهای ضد کارگری حکومت نداشتند افتاد. بعد از روی کار آمدن دولت روحانی برگزاری تظاهرات خیابانی روز کارگر به عنوان یک مانور تبلیغاتی ظاهرا پذیرفته شد، ولی کنترل آن از ابتدا از دست عوامل دولتی خانه کارگر خارج شد و به دست کارگران افتاد و شعارهایی در آن عنوان گردید که نه مطلوب دولت روحانی، نه حکومت و نه رهبران خانه کارگر بود. به همین جهت برگزاری مراسم دوباره به استادیوم های ورزشی سر بسته و تحت کنترل منتقل شد. امسال اما قصد دولت و عوامل آن در خانه کارگر که از زبان حسن صادقی جاری شده این است که تظاهراتی در روز کارگر صورت نگیرد و تدابیری اخذ شود که به غیر از عوامل حکومتی خانه کارگر کسان دیگری نتوانند در آن شرکت کنند تا بجای حمایت از سیاست های ضد کارگری دولت روحانی و حکومت، مطالبات واقعی کارگران و زحمت

خانه های کارگر باید به تدریج تغییر کند. ما طمع، نفع و ادعای شخصی نداشته، نداریم و نخواهیم داشت. باید کار را به تدریج واگذار کنیم."

سخنان دبیرکل خانه کارگر گویای آن است که حتی باقی مانده شوراهای اسلامی زیر مجموعه خانه کارگر نیز سال هاست که حاضر به تبعیت از رهبران خود نیستند و بقول خود محجوب، "...دخالت های هیئت های اجرایی خانه های کارگر هم، سال هاست اسمی و سمبلیک است و جنبه مداخله جویانه تعیین کننده ندارد."

در مورد آمادگی محجوب برای "واگذاری کارها" البته نباید آن را جدی گرفت. او با این بلوف تلاش می کند آن بخش از شوراهای اسلامی را که از وی و خانه کارگر روی برگردانده و خرج شان را مدت هاست که از سران فاسد و وابسته خانه کارگر جدا کرده اند و تمایل به همکاری با تشکل های مستقل سندیکایی پیدا کرده اند را با وعده استعفا و واگذار کردن رهبری خانه کارگر به مخالفان به زیر مجموعه خانه کارگر برگرداند، و مانع نزدیکی های بیشترشان با تشکل های مستقل شود. در بلوف بودن وعده های محجوب همین بس که حسن صادقی معاون وی در همان نشست که محجوب سخنرانی کرد، روی کردهای گذشته تا کنون و ادامه آن ها را مورد تاکید قرار داد. معاون دیر کل خانه کارگر در سخنرانی اش از زیر مجموعه باقی مانده خانه کارگر در شهرها خواست، با امامان جمعه، نهادهای امنیتی و حکومتی.... همکاری و از برگزاری خیابانی مراسم روز کارگر پرهیز کنند و این مراسم را در سالن های سر بسته برگزار کنند. او چند هفته پیش نیز در یک نشست مشابه خواستار اتخاذ تصمیمات لازم برای جلوگیری از شرکت غیر خودی ها در مراسم روز کارگر و به



چارچوب قانونی برای "اتحادیه های صنفی اتیوپی" در یک دیدگاه تاریخی

بخش هفتم



مهاری ریدای

ترجمه گودرز

مجله حقوق، عدالت اجتماعی و توسعه جهانی LGD ژوئیه ۲۰۱۲

تاسیس رسمی اتحادیه های صنعتی در اتیوپی - ادامه

بدیهی است که تاسیس کارخانجات جدید باعث افزایش پایه کار و اشتغال شده و در نتیجه بهبود شرایط کار و حقوق و آزادی های بنیادی اجتماعی را هم فراهم می کرد. این امر پاسخگوی بسیاری از درخواست های جمعی کارگران بود. بنظر می رسد که کودتاگران با این قول و برنامه بدنال جلب حمایت کارگران اتیوپی بودند. با وجودی که کودتا عملاً شکست خورد، دولت احساس کرد که برای بقای خویش نیازمند پاسخگویی به این درخواست سیاسی کارگران است تا از اقدامات مشابه در آینده جلوگیری نماید. بنابراین دولت در میان سایر امور تصمیم گرفت بطور مثبت پاسخگوی کارگران باشد و همان قول و تعهد رهبری نظامیان را اجرا کند تا حمایت نیروی اجتماعی کارگران را بدست آورد.

با استقلال بسیاری کشورهای آفریقایی از آغاز ۱۹۵۰ به بعد می توان دید که عامل منطقه ای هم در این شرایط نقش بازی می کرد. این اقدامات بعنوان بخشی از تلاش منطقه ای برای تشکیل اتحادیه کشورهای آفریقایی (OAU) در جریان بود. آدیس آبابا پایتخت اتیوپی بعنوان یکی از مراکز استقرار سازمان اتحادیه انتخاب شده بود و اولین مجمع سران کشورهای عضو قرار بود در ماه مه ۱۹۶۳ در آنجا برگزار شود. بسیاری از کشور های نواستقلال یافته آفریقایی در آن زمان از فعالیت هیجان انگیز اتحادیه های صنفی برخوردار بودند که عملاً به عنوان صدای پرشوری در مقابله با استثمار و استعمار در قاره منعکس می شد. مایه شرمساری در مقابل همه میهمانان برجسته جهانی، که به این گردهمایی دعوت شده بودند، می بود اگر تنها کشور مستقل و غیراستعماری در قاره آفریقا فاقد شکل های آزاد کارگری باشد در حالی که کشورهای تازه استقلال یافته در این باره چند قدم جلوتر از اتیوپی باشند.



در صحنه بین المللی، عضویت سابق در سازمان جهانی کار ILO و حضور در کنفرانس های آن نیازمند حضور نمایندگان سه جانبه بود و در نتیجه تاسیس تشکل ها یک پیش شرط بود. تصویب دو عهدنامه ۸۷ و ۹۸ نیز ضرورت داشت که وسیله یک مکانیزم داخلی مشروعیت اجرائی پیدا کند. بیش از اینها، دوران پس از جنگ جهانی دوم، بویژه دهه ۱۹۶۰، دورانی بود که احزاب مارکسیست لنینیست و دیکتاتوری پرولتاریا پوشش گسترده ای در اروپا، بخشی از آسیا (چین، کره و ویتنام) و کوبا پیدا کرده بود. علاوه بر این جنبش حقوق مدنی در آمریکای دهه ۱۹۶۰ که بر نگرانی از تبعیض تاریخی حقوق اقشاری از جامعه (کارگران، رنگین پوستان) و تبعیض های جنسیتی استوار بود از تاثیرات ویژه در سیاست برخوردار بود.

در سطح روابط خصوصی بین المللی نیز در دوران مشابه کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های آزاد صنفی (ICFTU) که نماینده جنبش کارگری در بلوک غرب بود و فدراسیون جهانی اتحادیه های صنفی (WFTU) نماینده کارگران در بلوک شرق در سازماندهی کارگری در آفریقا بشدت فعال بودند، با این هدف که حوزه نفوذ ایدیولوژیک خود را توسعه دهند و برای معرفی و عرضه قوانین اجرائی برای تشکیل اتحادیه ها در همه جا فشار بیاورند. بطور عام می توان گفت که دهه ۱۹۶۰ دوران تقدم جنبش های کارگری و افزایش ستیزه خویی در سراسر جهان بود. نتیجه آن که همه این شرایط امپراتور اتیوپی را تحت فشار قرار داده بود، بطوری که بدون آن که منتظر تشکیل پارلمان بشود دستور تشکیل مجامع مربوط به رابطه صنعتی را صادر کرد.

گرچه تصویب آن بیانیه به مثابه موفقیت بزرگی برای نیروی کار تلقی می شد، قانون روابط کارگری در حاشیه بعنوان ابزاری برای کنترل بیشتر فعالین اتحادیه های صنفی هم عمل می کرد. بطور مثال قانون جدید به موسسه ثبت شرکتها اجازه داد که لیست تمام اعضای مؤسس و مدیران و بعداً اعضای اتحادیه را نیز بعنوان مدارک مورد نیاز درخواست نمایند. این مساله بالطبع در تهدید تشکل ها و مدیران موسسات تاثیرگذار بود. در این رابطه بین دبیرکل کنفدراسیون اتحادیه های اتیوپی در کتاب خود تحت عنوان "چالش در زمان" چنین نوشت:

"ما فعالین کارگری به بسیج و متشکل ساختن کارگران در مؤسسات صنعتی ادامه دادیم، اما جو سیاسی بسیار متشنج بود و مامورین امنیتی و کاخ امپراطوری برای بهم زدن نتایج کار ما از هیچ کاری فروگذار نمی کردند. برخی از اعضای ما را دستگیر می کردند و دیگران بطور فیزیکی تهدید می شدند."

دیگر کشورها

مراسم بزرگداشت اول ماه مه و برنامه سندیکا های کارگری برزیل

دیدار با "لولا دا سیلوا" در زندان

برگزاری کنفرانسی با نام آزادی برای "لولا دا سیلوا" رئیس جمهور سابق برزیل در سائو پولو برگی دیگر از مبارزه و ایستادگی کارگران این کشور برای حمایت از رهبران صادق جنبش کارگری در برزیل است که امروز یکی از سخت ترین دوران های خود را با ایستادگی طبقه کارگر پشت سر می گذارد.

در روز ۱۳ ماه آوریل در شهر سائو پولو در برزیل کنفرانسی برای مبارزه برای آزادی لولا دا سیلوا که هم اکنون در زندان برای گذراندن محکومیت دوازده ساله اش به اتهام کذایی دریافت رشوه بسر می برد برگزار شد. نام این کنفرانس "آزادی برای لولا دا سیلوا" بود و دو روز بدرازا کشید.

هدف از برگزاری این کنفرانس خنثی سازی کارزار عظیم تبلیغاتی است که توسط رسانه های راست گرای برزیل در اطراف اتهامات علیه رئیس جمهور سابق برزیل برپا شده است و از این طریق می خواهند به بهر ترتیب ممکن مانع از شرکت او در انتخابات ریاست جمهوری برزیل بشوند. این انتخابات در ماه اکتبر آینده برگزار خواهد شد.

هفت سندیکای کارگری بزرگ برزیل توافق کردن که مراسم بزرگداشت اول ماه مه امسال در کوریتیبیا برگزار شود، تا از آن جا مستقیماً برای دیدار لولا دا سیلوا به زندان بروند.

هفت سندیکای بزرگ کارگران برزیل، مرکز واحد کارگران، کانون کارگران، کانون کارگران زن و کارگران مرد در برزیل، کانون سندیکاهای برزیل، نیروی سندیکایی، مرکز جدید سندیکایی، اتحادیه همگانی کارگران از جمله سازمان دهندگان این کنفرانس بودند.



بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۲۷ فروردین ۱۳۹۶ / ۱۶ آوریل ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۳۲

دبیر کل مطبوعاتی حزب کارگران برزیل در این ارتباط اعلام داشت: این کنفرانس در شرایط بسیار خطیری انجام می شود، ما می خواهیم تمام آن نیروهائی را که برای دموکراسی و حق لولا دا سیلوا برای نامزد شدن در انتخابات ریاست جمهوری مبارزه می کنند، متحد کنیم تا مانع پیروزی کودتای نیروهای مرتجع علیه نیروهای مترقی که با برکناری دیلما روسف از ریاست جمهوری شروع شدند و اکنون به زندانی کردن رئیس جمهور



سابق انجامیده است، بشویم. پیروزی نهایی این نیروهای واپس گرا زمانی خواهد بود که بتوانند مانع شرکت لولا دا سیلوا در انتخابات ریاست جمهوری شوند. ما می خواهیم در این کنفرانس راه هایی را پیدا کنیم که بتواند محاصره مطبوعاتی رسانه های راست گرا حول اتهامات علیه لولا دا سیلوا را بشکند و واقعیات جامعه برزیل را آن چنان که هست به افکار عمومی رسانده و آن ها را پشتیبان جنبش تعمیق دموکراسی و آزادی لولا دا سیلوا بکند.

سازمان دهندگان این کنفرانس می گویند که باید به هر شکل ممکن علیه کودتایی که دستاوردهای طبقات زحمتکش را در برزیل مورد حمله قرار داده است و دموکراسی را بیش از پیش تضعیف می کند، ایستاد. در این چارچوب مبارزات باید در تمامی عرصه ها پیش برود، بدین خاطر امری حیاتی است خبر رسانی بی وقفه به مردم در وسیع ترین سطوح با محتوای مترقی و مردمی و دقیقاً منطبق بر واقعیات جامعه، تنها از این طریق است که می توان حلقه محاصره رسانه های وابسته به سرمایه های بزرگ و نیروهای مرتجع و کودتایی را شکست.

در میان شرکت کنندگان در کنفرانس آزادی برای لولا دا سیلوا خبرنگارانی حضور داشتند، که آخرین حوادث سپهر سیاسی برزیل را از ساختمان سندیکای فلز کاران این کشور تعقیب می کردند. در این ساختمان لولا دا سیلوا آخرین دو روز آزادی را قبل از رفتن به زندان برای گذراندن ۱۲ سال محکومیت زندانش را به عنوان زندانی سیاسی گذراند.

برگزاری کنفرانسی با نام آزادی برای "لولا دا سیلوا" رئیس جمهور سابق برزیل در سائو پولو برگی دیگر از مبارزه و ایستادگی کارگران این کشور برای حمایت از رهبران صادق جنبش کارگری در برزیل است که امروز یکی از سخت ترین دوران های خود را با ایستادگی طبقه کارگر پشت سر می گذارد





شاكلة های آینده کار

بخش چهارم

کنفدراسیون جهانی استخدام

سپتامبر ۲۰۱۶

۱/۲ تبعات و چالش ها - ادامه

و قراردادهای استاندارد استخدامی از این رو و تا جایی می توانند مشروع باشند که ممکن است بعضی از کارگران و کارفرمایان انعطاف همراه با انواع غیراستاندارد استخدامی را ترجیح بدهند. اشکال جدید کار امکان سازماندهی منعطف کار را برای کارگران فراهم می آورند (چه در زمان و چه در مکان انجام کار)، تا بتوانند آن وظایفی را به عهده گیرند که به بهترین نحو با تواناییها و علایق شان دمساز اند و تعادل بین کار و زندگی را، چنان که خود می خواهند، سامان دهند.

ت ظهور انواع جدید کار در خارج از مناسبات استخدامی و بروز "کارگران چندکاره (کارگری که همزمان برای چندین کارفرما کار می کند: portfolio worker) به جدائی بین شغل و کار منجر می شود: در آینده انسان های بیشتر و بیشتری ممکن است بی شغل شوند اما بیکار نخواهند شد. به واقع چنین خواهد شد. انسان ها فعالیتهای حرفه ای بسیاری را در خارج از مدار شغلی، یا کار دارای دستمزد، پیش خواهند برد و تلاش خواهند کرد تا با استفاده از پلاتفرم های هوشمند اینترنتی آنلاین فرصت های کاری را برا خود تأمین و تضمین کنند. ممکن است نقطه عطف و چرخش در کار پرداختی هم اکنون در اقتصادهای پیشرفته فرارسیده باشد: هم شرکت ها و هم کارگران دیگر به دلایل مختلفی به استخدام به عنوان قراردادی برای ساماندهی کار بی التفات اند. این دلایل ممکن است به کنترل هزینه ها مربوط باشند، یا به پرهیز از مدل مدیریت فرماندهی و کنترل، یا به زوال الگوهای حمایت اجتماعی.

این واقعیت هم اکنون به چالشی برای نقش قانونی ساعات کار، حداقل دستمزد، بیمه بیکار و دیگر پایه های سیاستها و نهادهای بازار کار سنتی ما تبدیل شده است.



ساعات کار منعطف

پ) تنوع شرایط کار و ظهور اشکال جدید کار راه حل های جدیدی را برای بازار کار فراهم می کنند و موجب افزایش مشارکت در بازار کار و "افزایش الزام رضایت از کار" می شوند. تحقیقات مدعی آن اند که انواع جدید قراردادهای کار با ترکیب کردن انعطاف و امنیت، بالقوه حاوی موقعیت پرد-برد برای طرفین اند. "اشکال نو یا غیرسنتی کار تأمین کننده انعطاف بیشتر برای جهان کار اند، هم برای کارگر و هم برای کارفرما، و از این رو باید مورد استقبال قرار گیرند. مثلاً تا آنجا که پای کارگر در میان است، انتخاب سیاق زندگی و موضوعات مربوط به تعادل بین کار و زندگی ممکن است از جهاتی کار غیراستاندارد را برای کارگر پذیرفتنی تر کند، از جمله به این دلیل که انجام این نوع کار در خانه و همراه کردن آن با ادامه تحصیلات در عین برخورداری از دستمزد ممکن است. برای کارفرمایان این می تواند راهی برای دسترسی به مهارتهای مورد نیاز و اقدامی برای کاستن از هزینه ها باشد." مطالعات مؤید این چشم انداز اند که بدیل های ممکن برای اشکال



۴۴ درصد نیروی کار امروز انتظار ماندن بیشتر از ۲ سال را بر سر یک کار ندارد و فقط ۱۶ درصد نسل هزاره در نظر دارد تا یک دهه دیگر بر سر کار کنونی باقی بماند.

ج) ظهور مشاغل آنلاین: در تحقیقی که توسط انستیتوی جهانی مک کینزی انجام شده، پتانسیل اقتصادی آمیخته با پلتفرمهای هوشمند آنلاین بررسی شده و نتیجه گیری شده که بزرگترین پیامد این پلتفرمها به احتمال قوی ناشی از تقویت مشارکت نیروی کار خواهد بود: "در سراسر جهان بین ۳۰ تا ۴۵ درصد جمعیت در سن کار بیکار، غیرفعال یا نیمه وقت کار است. این واقعیت شامل ۸۵۰ میلیون نفر فقط در آلمان، امریکا، برزیل، بریتانیا، ژاپن، چین و هند است. نرخ مشارکت نیروی کار در امریکا در فاصله سال ۲۰۰۷ تا ۲۰۱۴ برابر ۲/۷ درصد کاهش یافته است. در حالی که بعضی ها به انتخاب خودشان و ترجیحاً به کار نیمه وقت رو آوردند، اما شمار بسیاری خواهان فرصت کار بیشتری اند و این فرصت نصیب شان نمی شود." تحقیق دیگری در بازار کار امریکا نشان می دهد که سه چهارم کسانی که به اختیار بیکار اما قادر به کار اند، اگر کار منعطفی نصیب شان شود، به بازار کار باز خواهند گشت. امکانات تصادفی برای انجام کارهای دیجیتالی می توانند فرصتهائی را در اختیار کسان که رغبتی به کارهای مرسوم تمام وقت ندارند، بگذارد. حتی اگر بخش کوچکی از جوانان و بزرگسالان غیرفعال بتوانند به کمک این پلتفرمها به چند ساعت کار در هفته دست یابند، پیامد اقتصادی آن عظیم خواهد بود: طبق تحقیق مک کینزی، عواید چنین وضعی تا سال ۲۰۲۵ سالانه ۱/۳ میلیارد دلار خواهد بود.

ث) مجاری شغلی جدیدی در حال بروز اند. با توجه به جابجائی مکرر افراد از شغلی به شغل دیگر و تقلیل تعداد سطوح مدیریتی در شرکتها، مفهوم مجرای شغلی هم دستخوش تغییر شده و از "پلکان شرکتی" به "پلکان شبکه ای" تبدیل شده است: تغییر از یک مجرای خطی عمودی به یک مجرای دوجوانب. مجاری شغلی دیگر بر پایه سن و تجربه حاصل در یک شرکت واحد طی نمی شوند. افراد، به عوض داشتن ک شغل مادام العمر، مایل اند مجاری شغلی ممکنه شان را نزد کارفرمایان متعددی بیازمایند. مجاری شغلی مبتنی بر سابقه کار برای یک کارفرما، عبور از سلسله مراتب و دهه ها توقف در یک شرکت، دیگر برای بسیاری از کارگران به گذشته تعلق دارد. در نتیجه این وضع، امنیت مجرای شغلی - به معنای قابلیت شخصی برای ادامه کار معین یا ارتقاء به پست عالی تر، مستقل از کارفرمای فرد - به جای امنیت شغلی نشست است. مقررات جدید اشتغال تعادل وضع را به سمت انفرادگرایی خودخواسته هدایت خواهد کرد. جوانترین نسل کارگران (نسل هزاره) برای جهیدن از یک شغل به شغل دیگر همیشه دورخیز کرده است. فقدان وفاداری به کارفرما در جوانترین نسل کارگران نسبت به نسلهای پیشین بسیار آشکار است:



یادداشت منتخب

گسترش اعتراض های کارگران و زحمتکشان

کانون مدافعان حقوق کارگر

حاکمی از بحرانی بود که گریبانگیر اقتصاد جامعه است. اما این بحران های بخش های مختلف اقتصادی و اجتماعی که بر اثر

اعتراض های کارگران و حقوق بگیریان در اسفند ماه گذشته برای دریافت حقوق خود در چندین واحد اقتصادی بزرگ نظیر نی شکر هفت تپه و فولاد اهواز و بخشی از صنایع نفت و ذوب آهن و ده ها موسسه ی کوچک تر



بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۲۷ فروردین ۱۳۹۶ / ۱۶ آوریل ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۳۲

اصفهانی و یا مردم خوزستان و دیگران چه چیزی می خواهند که باید این چنین باید مورد تعرض قرار گیرند و برای سرکوب آن ها لشکرکشی شود .

ما بارها و بارها هشدار داده ایم که برخورد سرکوبگرانه با خواسته های به حق مردم نه تنها مشکلی از حکومتگران را حل نمی کند بلکه آتش خشم مردم به پا خواسته برای به دست آوردن حقوق طبیعی خود را شعله ورتر می کند و این امر گریبانگیر هر چه بیشتر حکومتگران خواهد شد که به وجود آورنده ی اصلی این معضلات هستند.

اکنون هنگام آن است که دست مافیاهای اقتصادی از اقتصاد و محیط زیست هر چه زودتر کوتاه شود و حق طبیعی کارگران و زحمتکشان برای داشتن یک زندگی سالم و برخوردار از حقوق انسانی رعایت شود تا بیش از این خرابی برای مردم ما و این سرزمین به وجود نیآورد.

برگرفته از کانون مدافعان حقوق کارگر

غارت اموال مردم توسط باندهای قدرت در چند دهه ی گذشته صورت گرفته است؛ هر روز از جایی دیگر سر برمی آورد و تو گویی که با غارت های وسیع از اموال مردم و در چند دهه ی گذشته این رشته ها سر تمامی ندارد .

اکنون مسأله ی آب زاینده رود و دزدی آب های آن توسط مافیای آب های کشور سبب شده است تا کشاورزان به جان آمده ی اصفهانی که در اثر این فاجعه، زندگی آن ها در معرض خطر قرار گرفته است روزهای متمادی در خیابان های اصفهان به اعتراضات پیگیرانه ی خود ادامه می دهند. ناتوانی حکومت گران در دهه های گذشته تنها به گسترش فقر و بیکاری و تعطیلی موسسات اقتصادی و غارت اموال مردم، محدود نمی شود بلکه در کنار آن ها بلایی که بر سر محیط زیست در این سال ها آمده است گاه برای نسل ها جبران ناپذیر به نظر می رسد. خشکی تالاب ها در خوزستان و از میان رفتن مرداب گاوخونی که یکی از بزرگ ترین ذخایر زیست محیطی کشور بوده است همچنین انحراف آب های کارون و زاینده رود تنها برای سودجویی عده ای خاص که مافیای سیاست و اقتصادند؛ تنها گوشه ای از فجایعی است که بر سر مردم ما آمده است. اکنون بخش وسیعی از کشاورزی این سرزمین در حال نابودی است؛ سیستان و بلوچستان از خشکی تفتیده شده است و خوزستان از بی هوایی در حال جان کندن است و اصفهان از خشکی زاینده رود در حال نزار و اعتراضات به حق مردم زحمتکش با سرکوب و نیروهای نظامی و انتظامی پاسخ می گیرد.

به روشنی مشخص است که این مبارزات و مبارزه برای داشتن محیط زیستی سالم به هیچ عنوان جدا از مبارزات کارگران و زحمتکشان برای به دست آوردن حق و حقوق خود و داشتن یک زندگی شرافتمندانه ای بالاتر از خط فقر، نیست. زندگی در یک محیط زیستی سالم حق هر انسان دارای حیات و حق هر جاننداری است. کار تخریب منابع و محیط زیست به جایی رسیده است که فعالان محیط زیست که به تمامی انسان های شریف و دلسوزی برای داشتن یک زندگی سالمند مورد آزار، اذیت و بازداشت قرار می گیرند و جانیشان در بازداشتگاه ها در معرض خطر است. مگر کشاورزان





تأثیر افزایش قیمت ارز بر زندگی طبقه کارگر

به گزارش خبرنگار ایلنا، چراغ مانیورها همواره روشن است و چشمک می‌زند. میلیون‌ها نفر به این صفحات با چراغ‌های روشن چشم می‌دوزند و منتظرند ببینند چه اتفاقی خواهد افتاد. نگرانند که «نان» فردایشان را چند باید بخرند. نگران تورمی هستند که بیم آن هست که آهسته و زیر پوستی از راه برسد. نگران قیمت‌ها هستند. قیمت ارز در بازار متلاطم و آشفته...

قیمت‌ها لحظه به لحظه تغییر می‌کنند؛ دلار، پوند و یورو گران می‌شود تا به مرز شش هزار یا بالاتر می‌رسد؛ شوک ناگهانی در اقتصاد ملتهب؛ بعد دولت ناگهان «دخالت» می‌کند (پیش از این انگار دستان نامریی دیگری بوده‌اند که شوک قیمتی را رقم زده‌اند؛ انگار از غیب نازل شده‌اند و بازار را متلاطم کرده‌اند!) اما حالا دولت دخالت می‌کند و «حکم می‌کند» که هر دلار باید ۴۲۰۰ تومان باشد. مقرر می‌کند که هر نرخ بیش از این، خلاف است و متخلفین می‌خواهند بازار را به هم بریزند، ولی در وانفسای بازار ارز و دلار، نه «حکم» دولت و نه آنچه مخالفان دولت ادعا می‌کنند، تأثیر چندانی ندارد چون بازار همچنان ملتهب است و خرید و فروش ارز متوقف. قیمت «واقعی» و

عینی دلار نامشخص، نامعلوم و دلهره‌انگیز است.

تغییراتی از این دست در فضای اقتصاد کلان، گرچه بر بازیگران این صحنه تأثیر می‌گذارد و توازن سود و سرمایه را در کلیت خود برهم می‌زند، اما بیش از همه بر اقشار و گروه‌هایی تأثیر می‌گذارد که عایدی «ثابتی» دارند، آنها که «مزدبگیر» هستند و با هر شوک اقتصادی، محاسبات دخل و خرج‌شان وارونه می‌شود، به هم می‌ریزد و نابود می‌شود. آنها که کارگر، معلم یا پرستار شاغل و بازنشسته‌اند؛ آنها که مزد یا مستمری می‌گیرند و با این تغییرات اقتصادی، هم از ارزش درآمدهای ماهیانه‌شان کاسته می‌شود و هم سرمایه‌های «اندکی» که احتمالاً اندوخته‌اند، بی‌ارزش می‌شود.

اما از همه نگران‌کننده‌تر وضعیت بازنشستگان است. بازنشستگان، معمولاً خانواده بزرگ‌تری دارند و البته مستمری ثابتی در هر ماه دریافت می‌کنند. همین موضوع وضعیت آنها را به نسبت اکثریت شاغلان دشوارتر می‌کند بنابراین بیشتر از تغییرات ناگهانی اقتصاد متضرر می‌شوند.

بیژن امیری، بازنشسته خودروسازی است. او می‌گوید: از زمانی که نرخ ارز از حالت ثبات درآمده و رو به افزایش گذاشته، خواب و خوراک ندارم، چون قیمت دلار و یورو و پوند برخلاف آنچه ادعا می‌کنند، روی نرخ مایحتاج زندگی ما تأثیر مستقیم دارد؛ به نسبت افزایش نرخ ارز، ارزش مستمری دریافتی ما بازنشستگان کمتر می‌شود؛ علاوه بر این باید منتظر «تورم جانبی» هم باشیم؛ نه فقط نرخ اجناس وارداتی بالا می‌رود، بلکه به بهانه گرانی ارز، حمل و نقل و کرایه خانه و هزار و یک چیز دیگر گران می‌شود؛ از همه مهم‌تر برای یک بازنشسته، وضعیت دارو است؛ «دارو» هم کمیاب می‌شود و هم گران؛ اکثر ما مستمری‌بگیران دچار بیماری‌های مختلف هستیم، به خصوص کارگران صنعتی که سالها در معرض آسیب و آلودگی کار کرده‌اند؛ حالا اگر قرار باشد با یک «مستمری ثابت» هزینه‌های دارویی و درمانی ما بالا برود، به مشکلات اساسی برمی‌خوریم؛ بنابراین با تغییرات نرخ ارز، زندگی ما بازنشستگان سخت‌تر می‌شود و سفره‌مان روز به روز خالی‌تر....



بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۲۷ فروردین ۱۳۹۶ / ۱۶ آوریل ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۳۲

عرصه‌ی «ارز» افتاد، اتفاقی استثنایی بود، شاید سابقه‌ی آن را در هیچ دوره اقتصادی در تاریخ کشور نداشتیم. پیش از این افزایش نرخ ارز را شاهد بوده‌ایم اما اینکه در یک روز بیش از ششصد تومان قیمت ارز زیاد شود، بی‌سابقه است؛ بنابراین اگر این بحران‌های «شوک‌آور» علاج قطعی و عملی نشود، نه تنها طبقه‌ی کارگر که از همه محروم‌تر هستند، بلکه همه حقوق‌بگیران کشور، قدرت خرید خود را بیست تا سی درصد از دست می‌دهند.

طبقه‌ی کارگر بیش از همه از نوسانات اقتصادی ضرر می‌کند

افقه ادامه می‌دهد: شدت ضربه برای طبقه‌ی کارگر که در سالهای گذشته دستمزدش با سرعت و نرخ‌ی کمتر از رشد تورم افزایش یافته، خیلی بیشتر است لذا باید منتظر بمانیم و ببینیم تصمیمات اجرایی مسئولان ذیربط برای حل این بحران چیست. در فضای فعلی هنوز برای قضاوت زود است باید فضا به ثبات برسد و بعد در مورد تاثیر افزایش دستمزد صحبت کرد؛ اما در این شکی نیست که طبقه‌ی کارگر بیش از همه از نوسانات اقتصادی ضرر می‌کند و محرومیتش دوچندان خواهد شد.

بعد از چهل سال کار کردن، ساکن مسکن مهر «هشتگرد» شدم؛ اینجا را هم قسطی خریدم؛ آپارتمانی که با زلزله زمستان، دیوارهایش ترک خورد؛ بنویسید اینجا «آب» را هم می‌خرم چون آب آشامیدنی نداریم؛ ۷۵ هزار واحد مسکونی اینجا است که چون امکانات رفاهی ندارد، درمانگاه و نانواپی و کلانتری ندارد، چون آب ندارد، نود درصدش خالی‌ست، بدون سکنه است؛ بنویسید بعد چهل سال کار فنی، زندگی‌ام به اینجا کشیده، خانه‌ای بی‌آب و بی‌امکانات در هشتگرد با دیوارهای ترک خورده و ناامن»

زندگی ملتهب کارگران و بازنشسته‌گان و بلایایی که شوک‌های اقتصادی متناوب بر سرشان آوار می‌کند را **با مرتضی افقه (اقتصاددان و استاد دانشگاه) در** میان می‌گذاریم. افقه در ارتباط با افزایش ۱۹/۸ درصدی دستمزد ۹۷ که مذاکره کنندگان ادعا می‌کنند باتوجه به نرخ تورم اعلامی، «رقم نسبتاً خوبی» است و تاثیر ملموس تغییرات نرخ ارز بر این افزایش مزدی و اینکه آیا در شرایط ناآرام بازار اقتصاد، این افزایش مزدی هیچ تاثیر ملموسی بر زندگی کارگران خواهد داشت یا نه؛ می‌گوید: اتفاقی که در

بعد از چهل سال کار فنی، ساکن خانه‌ای بی‌آب و امکانات در هشتگرد شدم

" بیژن امیری" که اصرار دارد نام کامل شناسنامه‌ای‌اش ذکر شود چراکه به قول خودش از این همه نابسامانی خسته است و دیگر به نوعی از همه چیز بریده‌است؛ چشمانداز آینده خود را به عنوان یک کارگر بازنشسته‌ی صنعتی اینگونه توصیف می‌کند: فقر بیشتر؛ فلاکت اقتصادی و معیشتی؛ درماندگی....

او معتقد است وضع یک بازنشسته‌ای مثل خودش به مراتب بدتر از شاغلان است؛ مستمری دریافتی ما ثابت است؛ از مزایای مزدی و اضافه کار خبری نیست. من خودم به عنوان کارگر خودروساز، در زمان اشتغال، آکورد ماهیانه و پاداش افزایش تولید می‌گرفتم، اما همه‌ی اینها بعد از بازنشستگی قطع شده؛ در ضمن همه ما فرزندی داریم که یا دانشگاهی هستند یا در آستانه ازدواج و این یعنی خرج مضاعف. پس تغییرات اقتصادی تاثیر بیشتری روی ما دارد و به همین دلیل ما را بیشتر درگیر نگرانی و التهاب می‌کند.

امیری می‌خواهد گفتگو را تمام کند اما انگار حرف‌هایش هنوز تمام نشده؛ «بنویسید



بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۲۷ فروردین ۱۳۹۶ / ۱۶ آوریل ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۳۲

تتیر اخبار

نگاهی به برخی از تتیرهای اخبار کارگری، در هفته ای که گذشت:

- فشار، ارباب و سرکوب کارگران گروه ملی فولاد اهواز کلید خورد
- ۷ کارگر معترض اخراجی پالایشگاه گاز ایلام پس از اعتصاب و تجمع ۳ روزه همکارانشان بر سر کارشان بازگشتند
- جان باختن یک کارگر در اهواز بدنبال سقوط از ارتفاع
- روز گذشته ۲۴ فروردین جوانان بیکار عسلویه وکنگان روستای زهیریه شهر هویزه در اعتراض به عدم بکارگیری در شرکتهای نفتی مجاور روستاهایشان دست به تجمع زدند
- ۱۰ کشته و مجروح در واژگونی اتوبوس مسافربری نکا به مشهد
- راهپیمایی کشاورزان اصفهانی شنبه ۲۵ فروردین خوراسگان
- آتش سوزی مجتمع رفاهی بانک مرکزی در نوشهر یک کشته داد
- بستن ورودی و خروجی شهرستان رود بار جنوب (استان کرمان) توسط کشاورزان بخاطر ماندن محصولات کشاورزی روی زمین و نداشتن بازار و قیمت
- بر اساس آمار دولتی، ۲۰ میلیون ایرانی در زیر خط فقر مطلق و نسبی زندگی می کنند
- تظاهرات کشاورزان اصفهان در اعتراض به قطع شدن حقایق / امروز شنبه
- هشدار نیروی انتظامی به کشاورزان زحمتکش خوراسگان اصفهان برای پایان دادن تجمع اعتراضی
- کارگران گروه ملی در حمایت از همکارانی که از ورودشان به شرکت ممانعت شده دست به تجمع مقابل ساختمان حراست زدند.
- مرگ سه کارگر در فاز ۱۳ پارس جنوبی
- تجمع اعتراضی اهالی روستای جفیر تابع شهر حویزه که خواستار بهره برداری و استفاده از آب شرب پروژه جفیر شدند
- تنش آبی در کشور گسترش یافته است؛ اعتراض مردم تفرش به انتقال آب این شهر به شهرهای دیگر
- صحبت های یک زلزله زده؛ باگذشت ۵ ماه از زلزله هنوز در چادر زندگی میکنیم. کانکس رایبشتر به کسانی می دهند که آشنا دارند!
- ادامه اعتراضات کشاورزان اصفهان نسبت به وضعیت بی آبی در خوراسگان
- محمد حبیبی، عضو هیات مدیره کانون صنفی معلمان تهران پس از ۴۴ روز بازداشت موقت، با سپردن ۲۵۰ میلیون تومان وثیقه آزاد شد.
- کمبود ۳۰۰ هزار معلم و نبود برنامه تامین نیروی انسانی
- تجمع اعتراضی مالباختگان کاسپین جلوی شعبه پامچال، بلوار سجاد مشهد
- پهن کردن سفره خالی توسط کاسب کاران بانه در بلوار شهرداری در اعتراض به بستن مرز
- تجمع اعتراضی پرسنل شرکتی مراکز بهداشت یزد/ روبروی استانداری یزد
- جمعی از خانواده های حادثه دیده هواپیمایی تهران - یاسوج به دلیل کوتاهی مسئولان هلال احمر و نبود مدیریت واحد در جست و جوی اجساد مقابل ساختمان صلح هلال احمر تجمع کردند.
- مرتضوی مانند خاوری نمی تواند در خارج از کشور در امان باشد، بلافاصله در هر نقطه از جهان که دیده شود به جرم نقض گسترده حقوق بشر دستگیر خواهد شد، این جغدفراری را به قفسش برگردانید! / تسنیم
- بازنشستگی خودخواسته بسیاری از مدیران اجرایی در اواخر سال قبل/ ضرر ۷۰۰ میلیونی بازنشستگی برخی مدیران در سال جاری
- دیدار بهاری جمعی از فعالین صنفی با خانواده محمود بهشتی لنگرودی معلم زندانی و عضو هیات مدیره کانون صنفی معلمان.
- تعدادی از معلمان #خرید خدمات استان #قزوین در اعتراض به عدم پرداخت حقوق و مطالباتشان دیروز مقابل استانداری این شهر تجمع کردند.
- کارگران اهورا دارو و مطالباتشان/ و افزایش نگرانی ها از قراردادهای یک ماهه



بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۲۷ فروردین ۱۳۹۶ / ۱۶ آوریل ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۳۲

- جسد یکی از کارگران اسکله بابلرود بابلسر، در این رودخانه کشف شد.
- تجمع کشاورزان اصفهانی دهستان شاتور
- مرگ و مصدومیت ۷ کارگر در سایه فقدان ایمنی محیط کار
- شعار زنان اصفهانی در تجمع امروز کشاورزان زحمتکش و مردم خوراسگان اصفهان برای حقابه: «دشمن ما همین جاست، الکی میگن آمریکاست»
- کارگران راه آهن دامغان در اعتراض به عدم دریافت حقوق سال ۹۶ ریل را بسته و جلوی حرکت قطارها را گرفتند
- اصفهان رودشت تخریب تیرهای برق پمپاژ آب
- افشاگری یکی از همشهریان اصفهانی درباره هرز روی آب و بی کفایتی مسئولین دولت در این خصوص...
- برای سرکوب مردم به سرعت مافیای آب و دولت وارد عمل می شود، اما برای پیگیری مشکلات نه!
- زندگی مردم زلزله زده در سرپل ذهاب
- کسی بفکر این مردم محروم نیست
- بزرگترین شرکت تولیدکننده پودرآهن خاورمیانه در قزوین بخاطر مشکل نقدینگی تعطیل شد و بیش از ۲۰۰ کارگر بیکار شدند،
- فشار، ارباب و سرکوب کارگران گروه میلیون فولاد اهواز کلید خورد
- اعتراض مردم بخش چوار به استخدامی های فامیلی مسئولین پالایشگاه گاز ایلام و پتروشیمی و نیز اخراج ۱۱ نفر از پرسنل با سابقه ساکن همین منطقه
- یورش نیروهای انتظامی با ماشین آپاش به تجمع اعتراضی کشاورزان شرق اصفهان
- دومین روز متوالی اعتصاب و تجمع کارگران پالایشگاه گاز ایلام در اعتراض به اخراج همکارانشان و برای بازگشت بکار آنان
- ادامه تجمعات دامنه دار متقاضیان کار عسلویه و کنگان در اعتراض به بیکاری و برای اشتغال با تجمع مقابل اداره اشتغال منطقه ویژه پارس جنوبی
- عدم پرداخت ۲ ماه حقوق، ۲۲ ماه حق بیمه وعیدی کارگران کارخانه روغن نباتی جهان
- بیکاری ۱۰۰ کارگر بدنبال تعطیلی پروژه مجتمع فولاد امیرآباد
- 80 کارگر کارخانه کنتورسازی ایران با ماه های حقوق معوقه از اردیبهشت از کارشان اخراج خواهند شد.
- تجمع اعتراضی متقاضیان استخدام در رشته های مختلف مربوط به آزمون علوم پزشکی نسبت به دادن امتیاز به نورچشمی ها مقابل استانداری کهگیلویه و بویراحمد
- قدردانی کشاورزان خوراسگان از کاسبان اعتصابی
- خودسوزی يك جوان بنام یونس نیسی، ۱۷ ساله، از اهالی لشکر آباد شهر اهواز بدلیل مشکلات معیشتی
- اعتراضی کارگران اخراجی "شرکت پالایش گاز ایلام" با پهن کردن سفره خالی
- ۴۰ هزار صیاد در انتظار ورود به لیست مشاغل سخت/زندگی یک چهارم جمعیت استان به صید بستگی دارد
- تجمع معلمان خرید خدمات شهرستان های قلعه گنج و رودبار جنوب (واقع در استان کرمان) که یک سال حقوق نگرفته اند.
- اعتراضات کشاورزان اصفهان با شعار کشاورز زندانی آزاد باید گردد
- خشکسالی و تبعات آن در بوشهر
- تجمع اعتراضی کشاورزان اصفهان با همراهی کسبه و مردم در فلکه خوراسگان برای داشتن حق آبه
- سی هزار کارگر پارسال دچار حادثه شدند؛ قطع انگشت بیشترین حوادث بود
- بالابر نایمن در تهرانپارس موجب مرگ ۲ کارگر شد
- تجمع معلمان خرید خدمتی در یزد مقابل استانداری
- نرخ دلار در بودجه ۱۳۹۷ به مبلغ ۳۷۵۰ تومان بسته شده بود.
- پاداش پایان خدمت ۸۰۰ میلیونی به برخی مدیران بانک مرکزی
- کشاورزان معترض زرنج در ولایت نیمروز افغانستان در اعتراض به سیاستهای آب که منجر به خشکسالی شده درب ریاست حوزه دریایی ولایت نیمروز را جوش دادند.
- تخریب منزل مسکونی در چوار در اثر رانش زمین/ امروز
- تظاهرات بزرگ مردم و کشاورزان زحمتکش اصفهان، خوراسگان



بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۲۰ فروردین ۱۳۹۶ / ۹ آوریل ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۳۱

بدون شرح

